ความได้เปรียบทางการแข่งขันเชิงพลวัตกับความสำเร็จของ ธุรกิจอาหารแปรรูปของไทย The Dynamic Competitive Advantage and Business Success of Food Processing Industry in Thailand กรธวัฒน์ สกลคฤหเดช

Khorntawatt Sakhonkaruhatdej

สาขาวิชาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม Management Program, Faculty of Management Science, Chandrakasem Rajabhat University ***Corresponding author, E-mail:** ks_iis@live.com

บทคัดย่อ

อุตสาหกรรมอาหารแปรรูปของไทยเป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญอย่างมากต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ มีแรงดึงดูดให้เกิดผู้ประกอบการใหม่ ๆ อย่างไม่หยุดนิ่งสร้างให้เกิดการจ้างงานและความรุนแรงในการแข่งขันไป พร้อม ๆ กัน จากความรุนแรงที่เพิ่มขึ้นนั้นความได้เปรียบทางการแข่งขันในอุตสาหกรรมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะนำไปสู่ ความสำเร็จและอยู่รอดของธุรกิจ ก่อนหน้านี้ความได้เปรียบทางการแข่งขันใด้ถูกศึกษาและกล่าวถึงอย่างแพร่หลาย ทั้งทางด้านความได้เปรียบด้านต้นทุนและความได้เปรียบทางด้านการสร้างความแตกต่างให้กับสินค้าและบริการ ซึ่งในปัจจุบันนั้นมีการศึกษาเพิ่มเติมในส่วนของความได้เปรียบทางการแข่งขันที่สอดคล้องกับสถานการณ์ทางการ แข่งขันที่มีความเป็นพลวัตสูง ในการศึกษาครั้งนี้จึงทำการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับความได้เปรียบทางการ แข่งขันเชิงพลวัตและพบว่าธุรกิจในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปของประเทศไทยนั้น จะอยู่รอดและประสบความสำเร็จ ได้นั้นต้องอาศัยความได้เปรียบทางการแข่งขันเชิงพลวัตที่มีลักษณะของความได้เปรียบทางการแข่งขันที่ยืดหยุ่น และความได้เปรียบทางการแข่งขันที่สามารถตอบสนองความต้องการที่รวดเร็วกว่าคู่แข่งขัน ดังนั้น บทความนี้จึงเป็น ประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการ ผู้บริหารในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป รวมถึงนักวิชาที่จะนำไปทำการศึกษาวิจัย ต่อยอดต่อไป

คำสำคัญ: ความได้เปรียบทางการแข่งขันเชิงพลวัต ความสำเร็จของธุรกิจ อุตสาหกรรมอาหารแปรรูปของประเทศไทย

Abstract

Thailand's food processing industry is a important driving force in the economy of the nation. Their attractiveness of the industry dynamically generated employment and the intensity of competition at the same violence that increased its competitive advantage in the industry, it's important to bring the success and survival of a business. Earlier this competitive advantage has been studied and discussed widely both a cost advantage and the advantage of making a difference products and services. Currently, there are more studies on the part of the competitive advantage that is consistent with the competitive situation that is highly dynamic. In this study was to review the literature that relevance to the dynamics competitive advantage in the food processing industry in Thailand. Therefore, this article is useful for entrepreneurs, executives in food processing industry as well as for the scholars who are interested in this line of research.

Keywords: Dynamic Competitive Advantage; Business Success; Food Processing Industry

มาแข่งขัน [20] เพื่อให้ธุรกิจอยู่รอด ซึ่งโอกาสที่ ธุรกิจจะประสบความสำเร็จในสภาวะการแข่งขัน ที่มีความเป็นพลวัต ในปัจจุบันนั้นเป็นไปได้ยาก ถ้ากิจการจะมุ่งเน้นแค่การสร้างความแตกต่างหรือ ยุทธวิธีลดต้นทุนเพื่อแข่งขันในด้านราคา [7] แนว การสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันเชิงพลวัต เลยถูกพัฒนาขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับสภาวะการ แข่งขันที่มีความเป็นพลวัตในปัจจุบัน [15]

แนวความคิดความได้เปรียบทางการ แข่งขันเชิงพลวัต

กล่าวถึงสภาวะแวดล้อมทางธุรกิจที่สร้างผล กระทบในการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน ให้กับกิจการ ซึ่งสภาวะแวดล้อมทางธุรกิจที่ถูกกว่า ถึงนั้นประกอบไปด้วยจำนวนของลูกค้า คู่แข่งขัน ผู้จัดส่งวัตถุดิบ สินค้าทดแทนและการเข้ามาของ คู่แข่งรายใหม่ เป็นการอธิบายถึงจุดยืนของการ ดำเนินธุรกิจ (Positioning) แต่แนวคิดดังกล่าวได้ ถูกวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับความเสถียรของแนวคิด (Static) ทำให้เกิดการพัฒนาขึ้นของแนวคิดความ เป็นพลวัตของตลาด และเมื่อสภาวะแวดล้อมมี ความเป็นพลวัต คือไม่หยุดนิ่งแล้วการสร้างความได้ เปรียบทางการแข่งขันนั้นต้องเกิดความสอดคล้อง กับตลาดที่เป็นพลวัต [7,20]

ความได้เปรียบทางการแข่งขันในยุคก่อนถูก อธิบายด้วยลักษณะของความได้เปรียบที่การสร้าง ความแตกต่างให้กับการดำเนินธุรกิจ ผลิตภัณฑ์และ บริการที่ขายรวมถึงความได้เปรียบทางด้านต้นทุน ที่จะแข่งขันกับคู่แข่งขันโดยการเสนอขายในราคา ที่ต่ำกว่าตลาด [11] โดยที่การสร้างความได้เปรียบ ทางการแข่งขันด้านการสร้างความแตกต่างนั้นมี ต้นทุนที่สูงและเมื่อพิจารณาตามสภาวะแวดล้อม

1. บทนำ

สภาวะแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอด เวลาธุรกิจต้องเผชิญกับการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น ทั้ง แรงกดดันจากคู่แข่งขันภายในประเทศและต่างชาติ ที่เข้ามามีบทบาทภายในภูมิภาคมากขึ้นเรื่อย ๆ ส่ง ผลให้แรงกดดันทางการแข่งขันรุนแรงขึ้น ธุรกิจจึง จำเป็นต้องสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันให้ กับกิจการของตนเพื่อความอยู่รอด โดยที่ยังไม่รู้ว่า จะมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ภาคธุรกิจในประเทศไทยนั้นกลุ่มธุรกิจอาหารมี การกระจุกตัวของผู้ประกอบการในกลุ่มธุรกิจนี้ มากเป็นอันดับหนึ่ง จาก 41 กลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่ง มีจำนวนทั้งสิ้น 218 รายจากจำนวนผู้ประกอบการ ทั้งสิ้น 2.721 ราย [5] และเมื่อพิจารณาราย ประเภทของผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรม อาหารมีผู้ประกอบการอาหารแปรรูปเป็นอันดับ ต้น ๆ ถึงกว่าร้อยละ 30 จากผู้ประกอบการใน อุตสาหกรรมอาหารทั้งหมด [4] ซึ่งแสดงให้เห็น ถึงผลกระทบทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การจ้างงาน และความสำคัญในการพัฒนาจุดแข็งของประเทศ ด้านอาหาร ทำให้การแข่งขันในภาคธุรกิจอาหาร แปรรูปในประเทศไทยมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ในการขับเคลื่อนประเทศ ทำให้ความสำเร็จของ ธุรกิจอาหารแปรรูปจะส่งผลเป็นอย่างมากในภาพ รวมของประเทศ [25]

จากความสำคัญของธุรกิจอาหารแปรรูป ข้างต้นจะเห็นได้ว่าธุรกิจมีแรงดึงดูดเป็นอย่างมาก เป็นภาคส่วนที่สำคัญมากในห่วงโซ่อุปทานและยัง มีการแข่งขันที่รุนแรงจากจำนวนผู้ประกอบการ ที่เพิ่มขึ้นอย่างไม่หยุดนิ่ง แนวคิดความได้เปรียบ ทางการแข่งขันจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญที่จะสร้าง ความแตกต่างและต้นทุนต่ำในการผลิตสินค้าที่จะ

จากการรับรู้ของธุรกิจในด้านสภาวะทางการ แข่งขันในอุตสาหกรรมแล้วธุรกิจจะเกิดการสร้าง ความได้เปรียบในด้านต่าง ๆ ที่ธุรกิจคาดว่าตนเอง จะแข่งขันได้และดำเนินการตอบสนองตลาด จะ เห็นได้ว่าความต้องการในการถูกตอบสนองนั้นจะ เปลี่ยนแปลงไปอย่างไม่หยุดนิ่งซึ่งสภาวะเช่นนี้ก็ ถือเป็นพลวัตในด้านความต้องการของตลาดเช่น เดียวกัน [26] จึงเป็นสิ่งที่ทำให้ [24] ได้ทำการ ศึกษาลักษณะของความได้เปรียบทางการแข่งขันที่ จะสร้างให้เกิดความสอดคล้องกับความเป็นพลวัต ด้านความต้องการของตลาด จึงเกิดการอธิบาย ถึงความได้เปรียบทางการแข่งขันด้านการความ รวดเร็วในการตอบสนองความต้องการของตลาด (Speed to the market) ขึ้นมานอกเหนือจากการ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่สู่ตลาด ในราคาที่ต่ำกว่า คู่แข่งรายอื่นแล้วการตอบสนองอย่างรวดเร็วนั้น ถือเป็นความได้เปรียบที่สำคัญ [6] ได้กล่าวถึงความ ได้เปรียบทางการแข่งขันด้านนี้ว่าเป็นความรวดเร็ว ของธุรกิจที่จะได้มาซึ่งตลาดใหม่และรักษาไว้ซึ่ง ตลาดเดิม ภายใต้สภาวะความต้องการที่เป็นพลวัต [28] ความรวดเร็วของการตอบสนองเป็นความได้ เปรียบที่ธุรกิจต้องอาศัยหลักการตลาดและการ กระจายสินค้าเพื่อสร้างความได้เปรียบทางการ แข่งขันในด้านนี้ ความได้เปรียบทางการแข่งขันด้าน ความรวดเร็วในการตอบสนองความต้องการนั้น เป็นการสร้างขึ้นภายใต้สภาวะตลาดที่มีความเป็น พลวัตจึงถูกอธิบายในมุมมองของความได้เปรียบ ทางการแข่งขั้นเชิงพลวัต

โดยสรุปได้ว่าความได้เปรียบทางการแข่งขัน ในยุคปัจจุบันนั้นถูกพัฒนาให้มีความสอดคล้องกับ สภาวะแวดล้อมที่มีความเป็นพลวัตมากขึ้นจนกลาย มาเป็นความได้เปรียบทางการแข่งขันเชิงพลวัต

ที่มีความเป็นพลวัตสูงนั้นการลงทุนด้านนี้มีโอกาส ถูกลอกเลียนแบบได้ย่างรวดเร็ว และการสร้างความ ได้เปรียบด้านการลดต้นทุนนั้นการมีต้นทุนที่ต่ำกว่า ตลาดโดยไม่พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่อาจรักษาความได้ เปรียบทางการแข่งขันไม่ได้ในระยะยาว [13]

ความได้เปรียบทางการแข่งขันที่สามารถ อธิบายได้ภายใต้ความเป็นพลวัตของสภาวะทาง การแข่งขันนั้นจึงถูกพัฒนาขึ้น โดยที่ [9] เสนอ แนวคิดที่อธิบายขยายความจากความได้เปรียบ ทางการแข่งขันก่อนหน้า โดยที่ให้ความสำคัญกับ ความได้เปรียบทางการแข่งขันที่มีการสร้างความ ยืดหยุ่นให้กับกลยุทธ์ โดยการที่ธุรกิจมีความพร้อม ที่จะเปลี่ยนแปลงตามสภาวะแวดล้อมอยู่ตลอด เวลาการปรับเปลี่ยนแผนการระหว่างการดำเนิน งานให้พร้อมรับกับความเปลี่ยนแปลงและโอกาสที่ กำลังจะมา [23] ความได้เปรียบในการสร้างความ ยึดหยุ่นให้กับกิจการนั้นต้องอาศัยลักษณะของ กิจการในการเสาะหาข้อมูลจากสภาวะทางการ แข่งขันในอุตสาหกรรมอยู่ตลอดเวลา ซึ่งแสดงให้ เห็นถึงองค์กรธุรกิจที่ต้องมีพลวัตในกิจการ [15] ลักษณะของธุรกิจที่มีความเป็นพลวัตจะเป็นธุรกิจ ที่ไม่หยุดนิ่งในการพัฒนาเนื่องจากข้อมูลข่าวสาร ความเคลื่อนไหวที่องค์กรได้รับนั้นจะถกพัฒนา ต่อยอดไปสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันใน ด้านต่าง ๆ ต่อไป ซึ่งลักษณะดังกล่าวเป็นการสร้าง ความได้เปรียบทางการแข่งขันด้านความยืดหยุ่น (Flexibilities Advantage) ความได้เปรียบนี้ต้อง อาศัยสภาวะแวดล้อมที่เป็นพลวัต ลักษณะของ องค์กรพลวัตจึงจะสามารถสร้างความได้เปรียบ ทางการแข่งขันเชิงพลวัตในด้านความได้เปรียบด้าน ความยืดหยุ่นให้เกิดขึ้นได้

(Dynamic Competitive Advantage) เพื่อสร้าง ความพร้อมในการปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาวะ ทางการแข่งขันและสภาวะตลาดเชิงพลวัต โดย อาศัยข้อมูลข่าวสารที่ธุรกิจต้องมีการนำเข้าอย่าง ไม่หยุดนิ่งเพื่อสร้างความได้เปรียบด้านความยืดหยุ่น หรือความได้เปรียบด้านความรวดเร็วในการตอบ สนองความต้องการนั่นเอง

2.1 ลักษณะของความได้เปรียบทางการ แข่งขันเชิงพลวัต

ความได้เปรียบทางการแข่งขันนั้นถูกอธิบาย ้ออกเป็นหลายลักษณะ โดยลักษณะหลักนั้นเป็น ความได้เปรียบทางด้านต้นทุน ความได้เปรียบทาง ด้านการสร้างความแตกต่างและความได้เปรียบทาง ด้านการมุ่งเน้นเฉพาะกลุ่มลูกค้ากลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง [16, 20] แต่เมื่อกล่าวถึงความได้เปรียบทางการ แข่งขั้นเชิงพลวัตแล้วลักษณะของความได้เปรียบ ทางการแข่งขันก็ถูกพัฒนาขึ้นจากการให้ความ สำคัญกับสภาวะแวดล้อมทางการแข่งขันและตลาด ้ที่ไม่เสถียร ทำให้ความได้เปรียบทางการแข่งขันนั้น ้ต้องมีลักษณะของความได้เปรียบทางการแข่งขันที่ ยืดหยุ่น มีการปรับเปลี่ยนยุทธวิธีในการแข่งขันที่มี ความได้เปรียบเหนือกว่าคู่แข่งขันให้สอดคล้องกับ สภาวะทางการแข่งขันที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละ ช่วงเวลาของการดำเนินธุรกิจ [9] และลักษณะของ ความได้เปรียบทางการแข่งขันที่มีลักษณะในการ ตอบสนองความต้องการของตลาดอย่างทันเวลา ก่อนคู่แข่งขันในอุตสาหกรรม [13,28]

ซึ่งลักษณะของความได้เปรียบทางการแข่งขัน ในการตอบสนองความต้องการของตลาดนั้น เป็น ความได้เปรียบที่ต้องอาศัยความรวดเร็วของธุรกิจ หลังจากรับรู้ถึงความต้องการและได้ทำการพัฒนา สินค้าหรือบริการที่สามารถเติมเต็มความต้องการ ของตลาดได้แล้วต้องรีบตอบสนองความต้องการนั้น ก่อนคู่แข่งขันรายอื่นในอุตสาหกรรม [28] จะเห็นได้ ว่าในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปในปัจจุบันนั้นการ แข่งขันที่รุนแรง การพัฒนาผลิตภัณฑ์เกิดขึ้นอย่าง ไม่หยุดนิ่ง รวมทั้งการบริการที่มาพร้อมการส่งเสริม การขาย จึงเป็นสิ่งที่ยืนยันว่าลักษณะของความได้ เปรียบทางการแข่งขันในการตอบสนองตลาดอย่าง รวดเร็วนั้นเป็นสิ่งจำเป็นของธุรกิจที่จะนำไปสู่ความ สำเร็จในระยะยาวต่อไป [1]

ทำให้ความได้เปรียบทางการแข่งขันด้าน ความยืดหยุ่น พร้อมปรับเปลี่ยนรับการเปลี่ยนแปลง ของสภาวะแวดล้อมที่เป็นพลวัต กับความได้เปรียบ ทางการแข่งขันด้านความรวดเร็วในการตอบสนอง ความต้องการของตลาดเป็นความได้เปรียบที่ สามารถอธิบายลักษณะของความได้เปรียบทางการ แข่งขันในยุคปัจจุบันได้เป็นอย่างดี

2.2 การพัฒนาความได้เปรียบทางการแข่งขัน เชิงพลวัตในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป ของไทย

งานวิจัยที่ผ่านมามีการศึกษาเกี่ยวกับความ ได้เปรียบทางการแข่งขันของธุรกิจอาหารอย่าง กว้างขวาง เพื่อสร้างให้เกิดการแข่งขันที่แข่งขันได้ ในอุตสาหกรรมและคู่แข่งจากต่างประเทศ ความ ได้เปรียบทางการแข่งขันดังกล่าวโดยส่วนมากถูก อธิบายถึงลักษณะในการการสร้างความแตกต่าง ของตัวสินค้า และการมีราคาที่ต่ำจากการลดต้นทุน [25] แต่เมื่อพิจารณารอบด้านแล้วจะเห็นได้ว่าธุรกิจ อาหารของไทยได้รับการพัฒนาทั้งทางด้านระบบ การบริหารจัดการ ข่าวสารและข้อมูลในการดำเนิน ธุรกิจในด้านต่าง ๆ อย่างมากมาย การสร้างกลุ่ม

ต้องการของตลาด และยังคำนึงถึงสภาวะแวดล้อม ในด้านอื่น ๆ ที่มากระทบต่อกลยุทธ์ อีกทั้งยังเสนอ ขายสินค้าออกสู่ตลาดอย่างรวดเร็วรวมถึงพัฒนา รูปแบบการกระจายสินค้า การจัดส่งสินค้าที่มี เวลาชัดเจนมากขึ้น (Real Time Delivery) ซึ่ง ลักษณะของธุรกิจเช่นนี้สามารถอธิบายได้ถึงการ พัฒนาธุรกิจที่มีมุมมองการสร้างความได้เปรียบ ทางการแข่งขันที่มีความเป็นพลวัตมากขึ้นตามที่ [9] ได้อธิบายถึงความได้เปรียบด้านความยืดหยุ่น [15,22,28] ได้กล่าวถึงความรวดเร็วในการตอบ สนองความต้องการของตลาดเอาไว้

ความได้เปรียบทางการแข่งขันเชิงพลวัต กับความสำเร็จของธุรกิจอาหารแปรรูป ของไทย

ความสำเร็จของธุรกิจในธุรกิจนั้นมีนักวิจัยให้ ความสำคัญในการศึกษามากมาย [29,12] ให้ความ สำคับกับความสำเร็จของธุรกิจที่เป็นด้านตัวเงินเป็น หลักและได้ทำการอธิบายความสำเร็จของธุรกิจใน ด้านผลตอบแทนและการเติบโตของยอดขาย ซึ่งมี [17] ไม่เห็นด้วยกับการวัดแค่ผลตอบแทนที่เป็นตัว เงินเพียงอย่างเดียว จึงได้อธิบายเพิ่มเติมในส่วน ของความสำเร็จที่ไม่เป็นตัวเงินด้านความพึงพอใจ ของลูกค้าเพิ่มเติม เมื่อพิจารณาแล้วความสำเร็จ ในธุรกิจอาหารแปรรูปนั้นควรอธิบายได้ด้วยความ สำเร็จที่เป็นทั้งตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน

โดยการที่ธุรกิจอาหารแปรรูปของไทยนั้นจะ มีผลประกอบการและยอดขายเพิ่มขึ้นได้ต้องการ เพิ่มขึ้นของส่วนแบ่งการตลาด ทั้งการรักษาลูกค้า เดิมและการเพิ่มของกลุ่มลูกค้าใหม่ มีงานวิจัย มากมาย ที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่าง ความได้เปรียบทางการแข่งขันกับความสำเร็จของ

คลัสเตอร์เพื่อให้เกิดการแบ่งปันข้อมูลระหว่างกลุ่ม อุตสาหกรรม การพัฒนาศูนย์กลางการให้ข้อมูลของ ภาครัฐรวมถึงแหล่งข้อมูลต่าง ๆ จากต่างประเทศ สร้างลักษณะของความเป็นพลวัตในภาคธุรกิจ อาหารเป็นอย่างมาก [3]

กลุ่มธุรกิจอาหารแปรรูปนั้นเป็นกลุ่ม ผู้ประกอบการขนาดใหญ่ทำให้การขับเคลื่อนทาง การแข่งขันเพื่อตอบสนองตลาดเดียวกันนั้นมีความ รนแรงเป็นอย่างมาก ความต้องการในการแย่งชิง ส่วนแบ่งตลาดจึงขึ้นอยู่กับการสร้างความได้เปรียบ ทางการแข่งขันของแต่ละกิจการ จะเห็นได้ว่าธุรกิจ อาหารแปรรูปของไทยนั้นมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ใหม่ ๆ มาจำหน่ายในท้องตลาดอยู่ตลอดเวลาทั้ง ทางด้านรสชาติ สีสันและแม้กระทั่งการพัฒนา ประเภทอาหารใหม่ที่ไม่เคยมีในท้องตลาด โดยที่ ไม่นานหลังจากนั้นก็เกิดสินค้าตัวใหม่ที่มีความ คล้ายคลึงกันเกิดขึ้น และเกิดการลดราคาเพื่อแย่ง ส่วนแบ่งตลาดเกิดขึ้นเป็นวัฏจักร [25] เมื่อธุรกิจ อาหารของไทยยังแข่งขันโดยการใช้กลยุทธ์ที่เหมือน กันจึงทำได้แค่การรักษาธุรกิจให้อยู่รอดเพียงเท่านั้น การที่ธุรกิจจะประสบความสำเร็จได้นั้นจึงต้อง อาศัยกลยุทธ์การสร้างความได้เปรียบทางการ แข่งขันที่มีคุณค่าที่มีความแตกต่างออกไปจากเดิม โดยแนวคิดนี้มีต้องอาศัยการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ที่สำคัญต่อธุรกิจ [13] จึงเกิดการรวมกลุ่มขึ้น ระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจอาหารแปรรูปภายใต้ สมาชิกของกลุ่มสถาบันอาหาร และสร้างการแรก เปลี่ยนเรียนรู้ข่าวสารข้อมูลระหว่างสมาชิกและ สถาบันอาหาร [4] เป็นผลทำให้เห็นว่าการพัฒนา กลยุทธ์ความได้เปรียบทางการแข่งขันในภาคธุรกิจ อาหารแปรรูปเกิดการเปลี่ยนแปลง ทั้งการมีความ ้ยืดหยุ่นของกลยุทธ์ โดยการปรับเปลี่ยนตามความ

ธุรกิจในอุตสาหกรรมอาหารของไทย [2] โดยในงาน วิจัยของ [7] ได้อธิบายถึงการสร้างความได้เปรียบ ทางการแข่งขันเชิงพลวัตที่ส่งผลถึงความสามารถใน การแข่งขั้นของกิจการที่สามารถแข่งขันได้กับธรกิจ ข้ามชาติ โดยที่การพัฒนาผลิตภัณฑ์ของธุรกิจระดับ โลกนั้นมีความรวดเร็วสูงทำให้การที่ธุรกิจท้องถิ่น จะแข่งขันได้นั้น ต้องอาศัยการสร้างความได้เปรียบ ทางการแข่งขันเชิงพลวัต [15] แสดงให้เห็นว่าการ ตอบสนองความต้องการที่มีความรวดเร็วกว่าคู่แข่ง รายอื่นนั้นนำมา ซึ่งผลประกอบการทางการเงินที่ สูงกว่า สอดคล้องกับแนวคิดของ [21] ที่ให้ความ สำคัญกับการสร้างความได้เปรียบด้านความรวดเร็ว ในการตอบสนองความต้องการที่จะนำไปสู่ความ สำเร็จของกิจการที่ยั่งยืนในอนาคตและเมื่อทำการ ศึกษาเพิ่มเติมพบว่ามีการศึกษาเกี่ยวกับความ ได้เปรียบทางการแข่งขันที่ต้องมีความเป็นพลวัต ในไทยที่อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างความได้ เปรียบทางการแข่งขันที่มีความสอดคล้องกับความ เป็นพลวัตของสภาวะแวดล้อมทางการแข่งขันกับ ความสำเร็จของธุรกิจในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร ของประเทศไทย [1]

3. สรุป

ในสภาวะทางการแข่งขันที่มีความเป็นพลวัต สูงในยุคปัจจุบันนั้นธุรกิจอาหารแปรรูปของไทย ต้องเผชิญกับความรุนแรงทั้งทางการแข่งขันจาก คู่แข่งภายในและภายนอกประเทศ จากสภาวะ ทางการแข่งขันที่มีความเป็นพลวัตนั้นกิจการไม่ สามารถแข่งขันและอยู่รอดได้ในระยาวจากการมี ความได้เปรียบทางการแข่งขันแบบดั้งเดิมได้อีก ต่อไป การสร้างและพัฒนาลักษณะขององค์กรให้ มีการสร้างองค์ความรู้ การเปลี่ยนแปลงและสร้าง การบูรณาการให้กิจการพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ของสภาวะทางการแข่งขันในแต่ละช่วงเวลา จะ ทำให้องค์กรกลายเป็นองค์กรที่มีลักษณะของความ เป็นองค์กรแห่งพลวัตและนำไปสู่การสร้างความ ได้เปรียบทางการแข่งขันเชิงพลวัตให้กับธุรกิจและ ความสำเร็จทั้งทางด้านการเงินและความพึงพอใจ ของลูกค้าในระยะยาวต่อไป

ดังนั้น การที่ธุรกิจในอุตสาหกรรมอาหาร แปรรูปของไทยจะอยู่รอดและรักษาไว้ซึ่งความ ได้เปรียบทางการแข่งขันในระยะยาวได้นั้น กิจการ ต้องสร้างองค์กรแห่งพลวัตที่มีลักษณะของ องค์กรแห่งการเรียนรู้ สร้างการเปลี่ยนแปลงและ มีการบูรณาการให้เกิดขึ้น ซึ่งลักษณะขององค์กร ดังกล่าวจะนำไปสู่การปรับเปลี่ยนความได้เปรียบ ทางการแข่งขันของธุรกิจที่มีความยืดหยุ่นและ ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่มีความเป็นพลวัตรวมถึง การสร้างความได้เปรียบในการตอบสนองการ ของตลาดได้ทันเวลา

3.1 ข้อเสนอแนะ

อย่างไรก็ตาม บทความในครั้งนี้เป็นเพียง การนำเสนอแนวความคิดความได้เปรียบทางการ แข่งขันเชิงพลวัตที่ทำการศึกษาพัฒนาต่อยอดจาก แนวความคิดความได้เปรียบทางการแข่งขันมา ศึกษาเพิ่มเติมให้ทันต่อสถานการณ์ในปัจจุบันเพื่อ เป็นแนวทางที่จะนำมาซึ่งความสำเร็จของธุรกิจ ในอนาคตนั้นเป็นเพียงแค่การอธิบายแนวความคิด จากการทบทวนวรรณกรรมเท่านั้นยังขาดการ ต่อยอดสู่การวิจัยเชิงประจักษ์ รวมถึงการศึกษา ความได้เปรียบทางการแข่งขันเชิงพลวัตที่เกิดขึ้น กับอุตสาหกรรมอาหารของประเทศอื่น ๆ ที่เป็นคู่ แข่งขันกับประเทศไทยและการนำแนวคิดความได้

เปรียบทางการแข่งขันเชิงพลวัตไปศึกษาในบริบท ของอุตสาหกรรมอื่น ๆ ต่อไป ซึ่งน่าจะสามารถสร้าง ความชัดเจนและเป็นประโยชน์ต่อภาคธุรกิจและ วิชาการของไทยต่อไป

4. กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณสาขาวิชาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม เป็นอย่างสูงที่ให้การสนับสนุน ทั้งทางด้านเวลา รวมถึงข้อมูลต่าง ๆ ที่สำคัญในการเขียนบทความ ในครั้งนี้"

5. เอกสารอ้างอิง

- [1] กรธวัฒน์ สกลคฤหเดช และคณะ. (2559). ความสามารถเชิงพลวัตและความได้เปรียบทางการแข่งขัน กับความสำเร็จของอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปของประเทศไทย. วารสารเกษมบัณฑิต, 17(2), 1-15.
- [2] พัชราภา สิงห์ธนสาร และคณะ. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจส่งออก อาหารในประเทศไทย. วารสารบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร, 9(1), 98-112.
- [3] ศูนย์อัจฉริยะเพื่ออุตสาหกรรมอาหารแห่งประเทศไทย (2557). ประเภทอุตสาหกรรมอาหารจำแนก ตามลักษณะของผลิตภัณฑ์. สืบค้นเมื่อ 30 สิงหาคม 2558, จาก http://fic.nfi.or.th/food_ directory/bussfood.php
- [4] สถาบันอาหาร. (2557). ฐานข้อมูลผู้ประกอบการธุรกิจอาหารและธุรกิจเกี่ยวเนื่อง. สืบค้นเมื่อ 30 สิงหาคม 2558, จาก http://fic.nfi.or.th/food_directory/
- [5] สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. (2557). ทำเนียบสมาชิกสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ปี 2557. กรุงเทพฯ: สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย.
- [6] Anatan, L. (2014). Factors Influencing Supply Chain Competitive Advantage and Performance. International Journal of Business and Information, 9(3), 311-334.
- [7] Angeli, F. and Jaiswal, A.K. (2015). Competitive Dynamics Between MNCs and Domestic Companies at the Base of the Pyramid: An Institutional Perspective. Long Range Planning, 48(1), 182-100.
- [8] Barney, J. (1991). Firm Resources and Sustained Competitive Advantage. Journal of Management, 17(1), 99-120.
- [9] Beamon, B.M. (1999). "Measuring supply chain performance" Journal of Operations and Production Management, 19, 275-292.
- [10] Collis, D.J. (1994). How Valuable are Organizational Capabilities. Strategic Management Journal, 15(8), 143-152.

- [11] Day, G.S. and Wensley, R. (1988). Assessing Advantage: A Framework for Diagnosing Competitive Superiority. Journal of Marketing, 52(Spring), 1-20.
- [12] Ekholm, A. and Maury, B. (2014). Portfolio Concentration and Firm Performance. Journal of Financial and Quantitative Analysis, 49(4), 903-931.
- [13] Ghosh, A.K. (2013). Employee Empowerment: A Strategic Tool to Obtain Sustainable Competitive Advantage. International Journal of Management, 30(3), 95-107.
- [14] Helfat, C.E., Finkelstein, S., Mitchell, W., Peteraf, M., Singh, H., Teece, D. and Winter,S. G. (2007). Dynamic Capabilities: Understanding Strategic Change in Organizations.Wiley-Blackwell: City.
- [15] Kim, J., Kim, S. and Nam, C. (2016). Competitive dynamics in the Korean video platform market: Traditional pay TV platforms vs. OTT platforms. Telematics and Informatics, 33(1), 711-721.
- [16] Leonidou, L.C., Leonidou, C.N., Fotiadis, T.A. and Zerti, A. (2013). Resources and capabilities as drivers of hotel environmental marketing strategy; Implications for competitive advantage and performance. Tourism Management, 35, 94-110.
- [17] Lucifora, C. and Origo, F. (2015). Performance-related pay and firm productivity: evidence from a reform in the structure of collective bargaining, ILR Review, 68(3), 606-632.
- [18] Oliver, S. (2014). On the Contingent Value of Dynamic Capabilities for Competitive Advantage: the Nonlinear Moderating Effect of Environmental Dynamism. Strategic Management Journal, 35, 179-203.
- [19] Philip, C.B., (November 2013).Dynamic Capabilities: How Organisational Structures Affect Knowledge Processes. Retrieved June 12, 2015, from http://www.palgrave. com/page/detail/dynamic-capabilities-philip-cordesberszinn/?K=9781137351272
- [20] Porter, M.E. (1985).Competitive Advantage. New York: Free Press.
- [21] Samaras, S.A. (2000).Competing upstream: inbound logistics as a source of competitive advantage. Doctoral degree dissertation, University of Nebraska United State of America.
- [22] Seangaram, C. (2002). Control of Inbound Logistics by Thai Grocery Retailers for competitive advantage. Doctoral degree dissertation, Bangkok University Thailand.
- [23] Slack, N. (1999). The manufacturing advantage. London: Mercury Books.

- [24] Sulliva, P. and Kang, J. (1999). Quick response adoption in the apparel manufacturing industry: Competitive advantage of innovation. Journal of Small Business Management, 37(1), 1-13.
- [25] Suwannaporn, P. and Speece, M.W. (2010). Assessing new product development success factors in the Thai food industry. British Food Journal, 112(4), 364-386.
- [26] Tangpinyoputtikhun, P. (2009). Dynamic capabilities and sustainable competitive advantage: empirical evidence from Thailand. Retrieved June10, 2015, from http:// www.freepatentsonline.com/article/International-Journal-Strategic-Management/ 208535172.html
- [27] Teece, D.J., Pisano, G. and Shuen, A, (1977). Dynamic capabilities and strategic management. Strategic Management Journal, 18(7), 509-533.
- [28] Yang, W. and Meyer, K.E. (2015). Competitive dynamics in an emerging economy: competitive pressures, resources, and the speed of action. Journal of Business Research, 68, 1176-1185.
- [29] Zahavi, T. and Lavie, D. (2013). Intra-Industry Diversification and Firm Performance. Strategic Management Journal, 34, 978-998.